

resultaat ook met de genoemde twee platen bereikt kan worden en of de genoemde overlevende mijten inderdaad onvruchtbaar zijn, is mij niet bekend. Overlevende mijten worden met name in darrebroed gevonden. Soms dringt de mierzuur damp daar kennelijk onvoldoende door. Ook mijten die zich in het voedersap bevinden, in open of pas gesloten broedcellen, zijn daardoor minder kwetsbaar.

Chemische bestrijding?

Alleen wanneer er weinig broed op de vangraten aanwezig is zal men bij de mierzuurbehandeling van het gehele volk een groot aantal mijten kunnen

doden. Een andere methode om de omvang van de mijtenpopulatie globaal vast te stellen is het bepalen van de natuurlijke sterfte. Wanneer de mijtenval van bijvoorbeeld één week wordt geteld en het aantal mijten dat men per dag op de varroalade vindt wordt vermenigvuldigd met 50, heeft men een ruwe schatting van het aantal mijten dat zich in het volk bevindt.

Zoals de heer Habicher aangeeft, zal de mijtenpopulatie in zijn volken door de combinatie van bestrijdingsmethoden vrijwel nooit zo groot worden dat hij alsnog met een toegelaten chemisch middel de varroamijt hoeft te bestrijden.

bijen

AMBROSIUSHOEVE

Het paviljoen heeft zijn naam

F.P. Bohlmeijer

Dankzij de inspanning van de 'Vrienden van de Ambrosiushoeve' heeft dit jaar het oude laboratoriumgebouw op het terrein van de Ambrosiushoeve een ware gedaanteverwisseling ondergaan. Op de algemene ledenvergadering van de 'Vrienden' in 1993 werd besloten het paviljoen naar de heer Mommers te noemen. Op 1 oktober 1994, kreeg het paviljoen zijn naam. Frans Janssen, voorzitter van de 'Vrienden', verwelkomde het ere-lid de heer Mommers en zijn familieleden en de 'Vrienden', die zich rond de toegangsdeur van het paviljoen hadden verzameld. Hij memoreerde dat met de naam recht werd gedaan aan het pionierswerk van de heer Mommers bij de opbouw van de Ambrosiushoeve en het Arboretum.

Onder het toeziend oog van zo'n vijftig 'Vrienden', verwijderde de heer Mommers het met bijen versierde papier dat het naambord aan het oog onttrok. Zichtbaar tevreden en trots op het resultaat bekeek de heer Mommers het naambord, daarbij bedankt door een luid en enthousiast applaus van de aanwezigen. De heer Mommers zei verheugd te zijn met de stijlvolle, door de heer Molenaar ontworpen, plaque.

Voor de heer Mommers was deze dag wel heel bijzonder. In 1952 werd onder zijn beheer het gebouw als kantoor en laboratorium neergezet, gefinancierd uit de 1 cent toeslag op de bijensuiker, waarvan overigens maar eenderde voor de Ambrosiushoeve bestemd was. Naar de maatstaven van die tijd was het een uitstekende voorziening waar veel van zijn collega's uit de land- en tuinbouw jaloers op waren.

Maar de mede die tijdens de officiële opening, overigens door onbekendheid met het koppige karakter van de voortreffelijke drank, in limonade-glazen werd geserveerd, deed de bezoekers hun jaloezie snel vergeten.

Bij ieder bezoek aan de Ambrosiushoeve geniet de heer Mommers van de grote bomen, die onder zijn leiding geplant zijn. Uit het grote aantal bezoekers dat voor deze gelegenheid een rondleiding door het Arboretum kon krijgen, blijkt duidelijk dat zijn initiatief ruim veertig jaar later zeer gewaardeerd wordt.

In ieder geval zal de naam van het Paviljoen bij de bezoekers van het Arboretum de waarde van het initiatief van Ir. Mommers in herinnering brengen.

V.l.n.r. de heren de Ruijter, Mommers en Janssen.
Foto F.P. Bohlmeijer